„Wähki“ kuulsid, pannid immeks ja herra tõs-
tis öisates kane waagna pealt ärra: „Olled öiete
öelnud! waata, wähka on sees. Sedda teadsid,
kül siis tead ka, kus minnu rahha on!“

Agga tener, kes wähhid tuppa tonud, kui
näggi, mis sündis, wärrises hirmu pärrast, sest
ta olli ka warraste ligist. Siis hakkas sallaja,
et herra ei piddanud näggema, silmaga Hantsu
pole pilgutama ja käega tömbama, et ta piddi
toast wälja tullema. Tark Hants näggi ja sai
wimaks arru, mis se tähhendas, läks wälja ja
ni kohhe tullid köik nelli teendrit ta jure ja pal-
lusid: „Kallis tohter! olled öiete tunnistanud:
meie olleme rahha wargad, agga ärra ütle her-
rale! tahhame hea melega sulle näidata, kus
rahha on ärra peidetud, tahhame sulle ka weel
sinnu heldust tassuda! pai tohter, ärra te, et
häbbi ja hädda sisse same!“ Wisid tedda siis
sinna, kus rahha olli, ja pallusid ikka neste, kunni
Hants lubbas, neile armu anda. Ta läks siis
jälle tuppa, istus lauа jure ja ütles: „Herra!
nüüd köht on täis; mis ma siis ennam aega
widan! tohtri aeg on kallis ja neid, kellel abbi
tarwis, on palju. Tahhan omma ramatu kätte
wõtta ja wadata, kuhhu teie rahha sanud!“
Agga selle ajaga, kui ta wäljas käis, olli wies

tener sallaja ahju puggemud, selle nõuuga: „saab
nähha, kas ta teab herrale ka neist hõbbe-lussi-
katest räkida, mis minnu kätte kadduſid!“ —
Agga Hants panni prilli ninna otsa, teggi a-b-d-
ramatu lahti, watas siit ja sealt lehhed läbbi,
otsis kukke, agga ei tahtnud leida, silmad ennam
ei selletanud. Sest ta pahhandas ja ütles: „Eks
sa agga olle sees, pead ommeti wälja tullema!“
Ta nagu ähwardas kukke ramatus. Agga pois
kulis ahjus ja mõtles: „on se wast tark mees,
ahjustki toob inimesse wälja, oh sedda immet!“
Ta kargas siis ahjust wälja, ja hüdis: „Ei teist
nisuggust meest polle ennam mailmast leida, kes
tohhib nüüd ennam kurja tehha, ni kaua kui
temma ellab!“ Agga Hants läks herraga wälja
ja näitas temmale, kus rahha olli, sai selle eest
head waewa-rahha, ja et ta warraste nimmed
ülles ei annud, siis needki maksid temmale hästi.
Ja sest ajast olli temma kulus mees.

2. Peial-pois.

Kehwa waene mees istus ommas kambris
ahju äres ja naene kehras willu peru walgel.
On ju palju inimessi, kes lahtise silmaga mag-
gawad; ei tea ma nüüd, kas need kaks sedda teg-